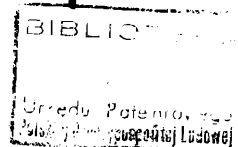

15 lutego 1928 r.

2

642f 17/18

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 8213.

Kl. 11 e 28.

Arthur Schwarz
(Wiedeń, Austrija).

Kartoteka.

Zgłoszono 17 stycznia 1927 r.

Udzielono 27 grudnia 1927 r.

Pierwszeństwo: 23 stycznia 1926 r. (Austrija).

Przedmiotem wynalazku jest kartoteka, nadająca się nie tylko do celów ewidencyjnych, lecz także znakomicie dla celów buchalteryjnych. Wynalazek polega w zasadzie na połączeniu ze sobą szeregu torebek, służących do umieszczenia kartek ewidencyjnych, a względnie kontowych, wzdłuż jednej z bocznych krawędzi, przy czem zachodzą one jedna na drugą, dzięki czemu widoczna jest zawsze jedna, np. górna krawędź wszystkich kartek włożonych w torebki. Na tej krawędzi może być umieszczony znak porządkowy np. imię właściciela konta, tak że kartki kontowe tworzą same wskaźnik potrzebny do ich odnalezienia, przy czem wskaźnik ten jest zupełnie otwarty i może być u-

żywany bez obracania. Dzięki takiemu urządziu ułatwione jest odnalezienie, wyjęcie i ponowne umieszczenie kontowych kartek, tak że dopiero przez użycie tegoż staje się odpowiednio zyskowne książkowanie na luźnych kartkach, względnie używanie maszyn do książkowania.

Rysunek przedstawia kilka przykładów wykonania wynalazku. Fig. 1 uwiidacznia kartotekę z szeregiem torebek, fig. 2 i 3 przedstawiają w perspektywie zamkniętą i otwartą kartotekę z kilkoma szeregami torebek, fig. 4 do 6 — szczegóły w widoku, a fig. 7 — schematycznie kartotekę innego wykonania w przekroju.

Jak widać z fig. 1, torebki 1 są urządziwane w ten sposób, że zachodzą jedna

nad drugą stopniowo, przyczem są połączone ze sobą na prawej krawędzi, najlepiej przez przyklepienie do wspólnej płócienniej taśmy, tak że dają się przekładać pojedynczo, na prawo (patrz dolną część fig. 1). Na miejscu styku torebek znajduje się szyna 2, zaopatrzona w środki, służące do luźnego umocowania jej na jakiejś podstawie lub w jakimś zbiorniku. W przykładzie według fig. 1 zastosowane jest bagnetowe zamknięcie, utworzone przez otwory 3 i guziki 4 płyty podstawowej 5.

Każda torebka służy do przyjęcia jednej kartki kartotekowej względnie kontowej 6. Górna krawędź wszystkich w ten sposób wsuniętych kartek jest wolna, tak że może być na niej umieszczony znak porządkowy np. imię właściciela konta. Oprócz tego krawędź ta może służyć dla celów statystycznych w sposób pogładowy. Rogi torebek są przy 7 obcięte, przez co nie przeszkadzają wsuwaniu kartek. Przednia ścianka każdej torebki jest z lewej strony na górze do prawej strony na dole wzdłuż krawędzi 8 skośnie ścięta, tak że znajdujące się na prawo kolumny kartek księgowych są wolne i umożliwiają wpisywanie bez wyjmowania kartek z torebek.

Kartoteka może się też składać z kilku grup torebek przedstawionych na fig. 1, przyczem grupy te mogą być w najrozszybszy sposób połączone. Najdogodniejsze połączenie polega na tem, że części i grupy, noszącej znaki porządkowe (imiona, numery) nie zostają pokryte przez grupy znajdujące się nad niemi. Osiąga się to według fig. 2 do 6 dzięki temu, że grupy 9, 10, 11, 12 tworzą kartki książki przez umocowanie na ich krawędziach grzbietu książki 13. Przy otwarciu grzbiet ten rozciąga się, tak że pojedyncze tablice pokrywają się stopniowo, a zewnętrzna krawędź każdej tablicy jest widoczna. Jeżeli miejsce styku każdej tablicy leży

swym grzbietem na prawej stronie, lewa krawędź pozostaje wolna, a znak porządkowy może być umieszczony w znany sposób na lewej stronie każdej kartki.

Jak wskazuje fig. 3, wszelkie znaki porządkowe są widoczne, tak że dostęp do każdej kartki jest możliwy bez sprawdzania. Wszystkie kartki leżą przytem płasko, co znowu umożliwia wpisywanie bez wyjmowania kartek z torebek. Kartoteka ta daje się bardzo łatwo przenosić i może być włożona celem przechowania do ogniotrwałej kasy.

Ponieważ tablice utworzone przez pojedyncze grupy dają się łatwo wyjmować ze zbiornika, pojedyncze części mogą być przenoszone do innych ubikacyj, jak też uszkodzone tablice zamieniane. Dają się one też używać jako kartki do odkładania, przyczem zostają związane sznurkami przeciągniętymi przez otwory 3.

Grzbiet książki tworzącej kartotekę może się składać ze składanych zawias 14, w kształcie szachownicy (fig. 4 i 5), których czopy przechodzą przez uszy 15 płyt 5, służących do umocowania tablic. Celem umożliwienia używania takich książek w wypadku ich wielkiego ciężaru, mogą one posiadać na swych zewnętrznych krawędziach środki służące do zmniejszenia tarcia przy przesuwaniu na podkładce np. krążki lub kule 16 (fig. 6). Najwyższa torebka każdej blachy, jako najbardziej narażona na uszkodzenie, może być wykonana z blachy metalowej, fibry wulkanizowanej lub z innego gładkiego i trwalszego materiału.

Fig. 7 przedstawia inny rodzaj połączenia tablic utworzonych przez torebkę. Tablice 17 do 21 są albo leżące albo stojące i są tak urządzone, że nakrywają się stopniowo, przyczem każda tablica jest pojedynczo przesuwalna w wodzidle 22 w swej płaszczyźnie, tak że każda kartka kartoteki jest dostępna. Urządzenie to może być złożone w szafie 23, dającej się

zamykać. Możliwe są jednak również inne wykonania tablic np. ich połączenie z dwoma krążkami ułożonemi na ostoi.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kartoteka, znamiona tem, że zaopatrzona jest w szereg torebek służących do przyjmowania kartek, przyczem torebki te połączone są ze sobą wzdłuż jednej bocznej krawędzi i zachodzą na siebie stopniowo.

2. Kartoteka według zastrz. 1, znamiona tem, że wzdłuż krawędzi torebek połączonych ze sobą umieszczona jest szyna, zaopatrzona w urządzenia, zapomocą których torebki mogą być luźnie umocowane na podkładce, w zbiorniku lub podobnem urządzeniu.

3. Kartoteka według zastrz. 1, znamiona tem, że przednia ścianka torebek jest skośnie ścięta, tak że włożone kartki leżą po większej części wolno.

4. Kartoteka według zastrz. 1, znamiona tem, że rogi torebek są ścięte.

5. Kartoteka według zastrz. 1, znamiona tem, że torebki są połączone ze sobą prawem krawędziami, dzięki czemu można je przekładać ze strony lewej na prawą, a więc w przeciwnym kierunku niż przy książkach, drukowanych łańciskiem pismem.

6. Kartoteka według zastrz. 1, znamiona tem, że kilka grup torebek połączonych jest ze sobą, dzięki czemu każda grupa pozostawia wolną część grupy leżącej pod nią i zaopatrzoną w znak porządkowy.

7. Kartoteka według zastrz. 1 i 6, znamiona tem, że grupy torebek tworzą książkę, przez umocowanie na ich stronach, na których znajdują się połączone ze sobą krawędzie, w zygzak złożonego grzbietu książki.

8. Kartoteka według zastrz. 1, 6 i 7, znamiona tem, że grzbiet książki składa się z zawias, składanych w kształcie szachownicy, przez których uszka, leżące w prostej linii, przechodzi wspólny czop zawiasowy.

9. Kartoteka według zastrz. 1, 6, 7 i 8, znamiona tem, że tablice, utworzone przez grupy torebek posiadają uszy, sięgające między uszka zawiasów składanych i przytrzymywane przez ich czopy.

10. Kartoteka według zastrz. 1, 6 i 7, znamiona zastosowaniem krążków lub kul na zewnętrznych krawędziach grzbietu książki.

11. Kartoteka według zastrz. 1, 6 i 7, znamiona tem, że przednia kartka najwyższej torebki wykonana jest z twardego, stosownie gładkiego materiału jak blacha, fibra wulkanizowana lub podobnego.

12. Kartoteka według zastrz. 1 i 6, znamiona tem, że każda grupa torebek daje się w swej płaszczyźnie przesuwac pojedynczo z położenia początkowego, dzięki czemu pokrywa częściowo następną grupę (fig. 7).

Arthur Schwarz.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

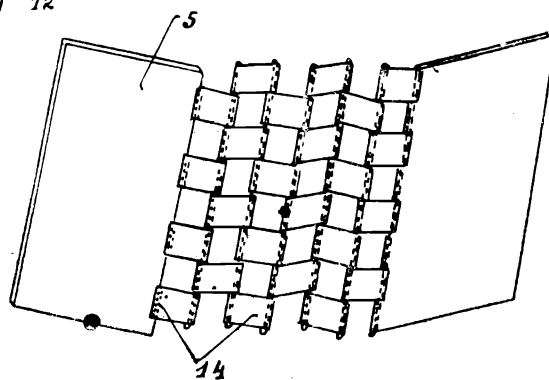
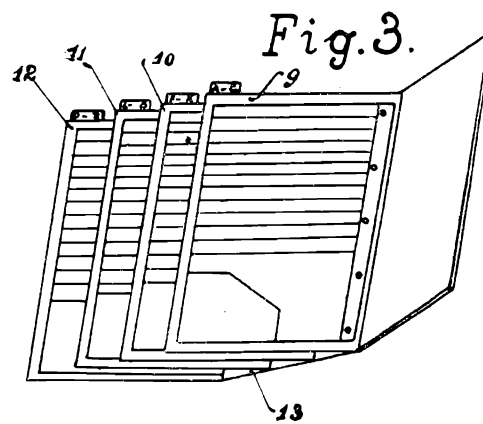
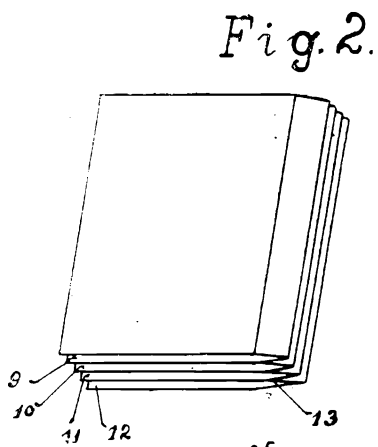
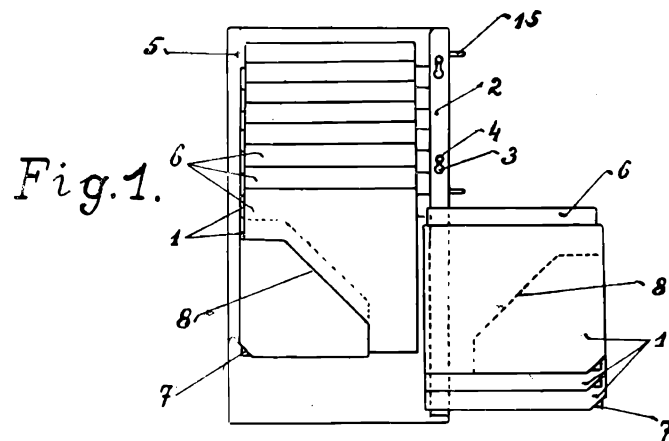

Fig. 5.

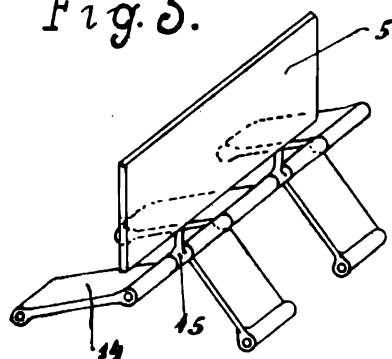

Fig. 6.

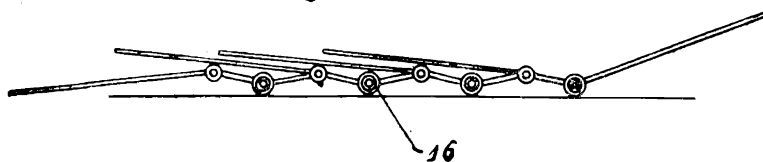

Fig. 7

